

være særdeles uhensigtsmæssigt, såfremt de oplysningspligtige ikke havde pligt til at oplyse personnummer ved udbetalt B-indkomst, når der henses til, at personnummeret søges indarbejdet som identifikation på de fleste andre områder inden for den offentlige administration. Oplysning om personnummer er da f.eks. også foreskrevet i forbindelse med forsikringsselskabernes oplysning om B-indkomst efter pensionsbeskatningslovens § 24 og § 49, stk. 3, jfr. finansministeriets bekendtgørelse nr. 496 af 12. november 1971 som ændret ved bekendtgørelse af 14. december 1972. Det samme gælder B-indkomst, der udbetales fra sociale fonds, jfr. finansministeriets bekendtgørelse nr. 134 af 20. april 1972.

Den Danske Forlæggerforening har i skrivelse af 3. januar 1973 til Folketingets Skatte- og afgiftsudvalg (se bilag 3) subsidiært foreslået, at pligten til at anføre personnummer i forbindelse med oplysning om B-indkomster begrænses til tilfælde, hvor den årlige udbetaling overstiger 300 kr.

Det ville af de allerede anførte grunde være uhensigtsmæssigt, såfremt kommunerne skulle modtage oplysninger om mindre B-indkomster uden personnummer inden for rammerne af det opbyggede system. Det må derfor henstilles, at pligten til at oplyse personnumre opretholdes i samme omfang, som der er oplysningspligt for B-indkomster.

Spørgsmål 7:

Udvalget udbeder sig ministerens bemærkninger til henvendelsen fra Erhvervenes Skatteudvalg (se bilag 2).

Henvendelsen bedes forelagt justitsministeriets lovafdeling med henblik på en kommentar vedrørende lovforslagets forhold til grundlovens § 72.

Svar:

Henvendelsen fra Erhvervenes Skatteudvalg (se underbilag 1 til spørgsmål 7) har været forelagt justitsministeriets lovafdeling, der den 2. februar 1973 har afgivet vedlagte udtalelse, hvortil man kan henholde sig. Som underbilag 2 til spørgsmål 7 optrykkes den af justitsministeriets skrivelse nævnte udtalelse af 17. november 1971 fra „begrundelsesudvalget“.

I anledning af, at Erhvervenes Skatteudvalg har udtrykt betænkelighed ved lovforslagets § 1, nr. 2, hvorunder det foreslås, at finansministeren efter indstilling af ligningsrådet skal kunne fastsætte regler om det regnskabsmæssige grundlag for virksomheders årsregnskaber, skal man udtale, at de regler, der skal fastsættes, hvis forslaget vedtages, vil blive udformet efter forudgående drøftelse med revisorerne organisationer og Erhvervenes Skatteudvalg.

Med hensyn til Erhvervenes Skatteudvalgs betænkelighed ved, at det ved lovforslagets § 1, nr. 4, er foreslået at give skattemyndighederne adgang til at indfordre erhvervsdrivendes regnskaber *også* for det løbende regnskabsår, skal man udtale, at statens ligningsdirektorat over for finansministeriet har oplyst, at man tillægger det stor betydning, at der er mulighed for også at kunne se regnskaber for det løbende regnskabsår.